



Άγγελος Αγγέλου & Έμη Σίνη: «Στην παιδική λογοτεχνία βρίσκουμε χώρο για παιχνίδι, πειραματισμό και η φαντασία μας μοιάζει να λειτουργεί με τρόπο αβίαστο!»

26/04/17

Ο Άγγελος Αγγέλου και Έμη Σίνη έχουν γράψει δεκάδες θεατρικά έργα, κείμενα και βιβλία για παιδιά. Η συνεργασία τους ξεκίνησε από τότε που ήταν ακόμα φοιτητές και συνεχίζεται μέχρι σήμερα, έχοντας σημειώσει μια επιτυχημένη πορεία γεμάτη... παιδικότητα. Το συγγραφικό δίδυμο μίλησε στο MAXMAG για τη συνεργασία τους, την επαγγελματική τους πορεία, τα σχέδιά τους, ενώ δεν δίστασαν να πάρουν θέση όσον αφορά το ρόλο του σχολείου και του λογοτεχνικού βιβλίου στη ζωή του παιδιού.

- **Πώς αποφασίσατε να συνεργαστείτε; Έχετε ξεχωριστούς ρόλους κατά τη συγγραφή των βιβλίων;**

Ξεκινήσαμε να γράφουμε τραγούδια για παιδιά όταν ακόμα ήμασταν φοιτητές. Έτσι προέκυψε η πρώτη μας συνεργασία και ο παιδικός δίσκος «Ο Κόσμος Ανάποδα». Λίγο αργότερα νιώσαμε την ανάγκη να συνδέσουμε τους ήρωες των τραγουδιών μας σε μια κοινή περιπέτεια και δημιουργήσαμε έτσι το πρώτο μας θεατρικό έργο. Από τότε γράφουμε μαζί. Έχουμε κοινούς ρόλους, αλλά διαφορετικούς τρόπους και αυτό αποτυπώνεται στα γραπτά μας.

- **Ποιες είναι οι δυσκολίες που αντιμετωπίζετε συνήθως όταν γράφετε;**

Η μεγαλύτερη πρόκληση είναι στο να επιλέξουμε και να διαμορφώσουμε την τελική δομή της εκάστοτε ιστορίας. Πρόκειται για το επίπονο στάδιο που έπεται της έμπνευσης και κατά το οποίο η πρωτογενής ιδέα αναλύεται και δοκιμάζεται ώστε να επαληθευτεί –ή όχι- η αντοχή της και να κρατηθεί για να εξελιχθεί ή να απορριφθεί. Από εκεί και πέρα το γράψιμο κυλάει πιο ομαλά, δεδομένου ότι οι δυο μας λειτουργούμε συμπληρωματικά και έτσι οι όποιες δυσκολίες αντιμετωπίζονται ευκολότερα.

- **Τι είναι αυτό που, κατά τη γνώμη σας, αναζητά το παιδί σε μία ιστορία;**

Όπως συμβαίνει και με τους αναγνώστες κάθε ηλικίας, αρχικά το παιδί αποζητά τη λεγόμενη «ταύτιση». Πρόκειται για τη «μαγική» αυτή διαδικασία κατά την οποία ένας άνθρωπος νιώθει ότι θα μπορούσε, υπό προϋποθέσεις, να βρεθεί στη θέση του ήρωα ή στην κατάσταση που περιγράφεται στην ιστορία. Από κει και πέρα, θα αναζητήσει την περιπέτεια, το χιούμορ, τη δράση, την όμορφη «λύση» στο τέλος και –φυσικά- τις εικόνες που αφηγούνται -παράλληλα με τον συγγραφέα- την ιστορία.

- **«Πώς να κάνετε έναν ελέφαντα να χορέψει»... Θα θέλατε να μας πείτε δύο λόγια για αυτή τη συγγραφική σας δουλειά;**

Το «Πώς να κάνετε έναν ελέφαντα να χορέψει» είναι ένα σύγχρονο κλιμακωτό παραμύθι που στοχεύει στο πώς μπορούμε να μετατρέψουμε το –φαινομενικά- πιο αδύναμο σημείο μας στη μεγαλύτερή μας δύναμη. Ήρωάς του είναι ένα ποντικάκι που πιστεύει ότι τα υπόλοιπα ζώα το αγνοούν εξαιτίας του μικρού μεγέθους του, μέχρι που ένας μικροσκοπικός ψύλλος του αποδεικνύει ότι το μέγεθος δεν έχει σημασία.

- **Ο ψύλλος, αν και μικρός, καταφέρνει να επιβληθεί στον γιγάντιο ελέφαντα. Πιστεύετε ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί στην κοινωνία τη σημερινή εποχή ή εκεί ισχύει αυτό που λέμε ότι «το μεγάλο ψάρι τρώει το μικρό»;**

Δυστυχώς, νιώθουμε καθημερινά σαν μικροσκοπικοί ψύλλοι, περιτριγυρισμένοι από δεκάδες τεράστιους ελέφαντες και καλούμαστε να βρούμε τρόπο να τους κάνουμε να χορέψουν για να μη μας ποδοπατήσουν! Πιστεύοντας ακράδαντα στα παραμύθια και στο ότι «το καλό και το δίκαιο πάντα νικάει», ελπίζουμε ότι στο τέλος θα τα καταφέρουμε!

- **«Όλα μπορείς να τα καταφέρεις, αρκεί να μετατρέψεις την αδυναμία σου σε δύναμη». Με ποιον τρόπο, κατά τη γνώμη σας, η οικογένεια και η κοινωνία μπορούν να βοηθήσουν τα αδύναμα παιδιά, ώστε να μετατρέψουν την αδυναμία τους σε δύναμη;**

Πρέπει να τους δείξει –και να τους αποδείξει- ότι η δύναμη κρύβεται μέσα τους. Δεν υπάρχει άνθρωπος χωρίς χαρίσματα κι αυτό είναι κάτι που πρέπει να το πιστέψουν. Κατόπιν, πρέπει αυτά τα χαρίσματα να ανακαλυφθούν, να αποκαλυφθούν και να καλλιεργηθούν κατάλληλα ώστε να αποφέρουν τελικά τους πολύτιμους καρπούς τους.

- **Το «Πώς να κάνετε έναν ελέφαντα να χορέψει» κέρδισε το Κρατικό Βραβείο Εικονογραφημένου Παιδικού Βιβλίου το 2015. Πόσο σημαντική είναι η εικονογράφηση στα βιβλία και κατά πόσο πιστεύετε ότι επηρεάζει την επιτυχία τους;**

Το διάβασμα μιας ιστορίας σε ένα παιδί είναι μια οπτικοακουστική διαδικασία. Ο ενήλικας διαβάζει το κείμενο ενώ το παιδί «πλέκει» και διανθίζει αυτό που

ακούει με αυτό που βλέπει στις εικόνες. Κείμενο λοιπόν και εικόνα αλληλοσυμπληρώνονται λειτουργώντας αντιστικτικά. Στο συγκεκριμένο βιβλίο, η εικονογράφηση της Σοφίας Τουλιάτου ταίριαξε, θεωρούμε, ιδανικά στο κείμενό μας αναδεικνύοντας έξυπνα τα νοήματά του.

- **Έχετε σκοπό να προχωρήσετε στη συγγραφή άλλου είδους βιβλίων ή σας ενδιαφέρει κυρίως η παιδική λογοτεχνία; Τι σας έλκει στον κόσμο των παιδιών;**

Προς το παρόν, όχι. Στην παιδική λογοτεχνία βρίσκουμε χώρο για παιχνίδι, πειραματισμό, αυτοσχεδιάζουμε, ανακαλύπτουμε και η φαντασία μας μοιάζει να λειτουργεί με τρόπο αβίαστο. Ποιος θα ήθελε να φύγει από ένα τέτοιο μέρος;

- **Έκτος από ένα επιτυχημένο συγγραφικό δίδυμο είστε και ιδρυτές της καλλιτεχνικής ομάδας ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ. Θα θέλατε να μας δώσετε κάποιες πληροφορίες σχετικές με την ομάδα και τις δράσεις της;**

Η ομάδα ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ είναι μια πολυπληθής, καλλιτεχνική ομάδα που απαρτίζεται από ηθοποιούς, μουσικούς, σκηνοθέτες, εικονογράφους, κ.α. που συνδυάζουν τις ιδιότητές τους στοχεύοντας πάντα στην ποιοτική, χειροποίητη και καινοτόμα δημιουργία. Από το 2007 που η ομάδα μας δημιούργησε τις μουσικοθεατρικές ραδιοφωνικές εκπομπές του μικρού Κοπέρνικου στο Δεύτερο Πρόγραμμα, μέχρι σήμερα που έχει παρουσιάσει δεκάδες παιδικές παραστάσεις σε σχολεία, θέατρα και χώρους πολιτισμού, προσπαθούμε να λειτουργούμε με την ίδια όρεξη -και το ίδιο αδιάκοπα- και να βάζουμε τον πήχη όλο και ψηλότερα!

ες, αρνούνται να συμπράξουν, να αφουγκραστούν μια άλλη, διαφορετική αλλά ενδιαφέρουσα, άποψη και να ενώσουν τις κουτάλες τους για ένα καλύτερο αποτέλεσμα. Μέσα από την πλοκή της ιστορίας, οι δυο ξεροκέφαλοι αυτοί αντι-ήρωες γίνονται τελικά φίλοι και έτσι, τα παιδιά γίνονται μάρτυρες μιας εκρηκτικής αντιπαράθεσης, που μετατρέπεται τελικά σε μια ευγενή συνεργασία και μια βαθιά φιλία. Αυτή η ανέλπιστα «μεταμόρφωση» είναι που τα ενθουσιάζει και τα κάνει να αγαπήσουν τους ήρωες.

- **Τι είναι αυτό που λείπει από τη σχολική εκπαίδευση και μπορεί να το συμπληρώσει η λογοτεχνία και το θέατρο;**

Η λογοτεχνία ανοίγει τους ορίζοντες των παιδιών καθώς τα «οδηγεί» με ασφάλεια σε φανταστικούς κόσμους και τα βάζει σε διαδικασία να σκεφτούν το διαφορετικό, το εναλλακτικό, να κρίνουν, να συγκρίνουν και να βγάλουν μόνα τους τα συμπεράσματά τους. Το θέατρο, από την άλλη, αποτελεί –όπως πιστεύουμε- μια ιδιαίτερα ζωντανή διαδικασία που παρασύρει τα παιδιά και τα εκπαιδεύει με έναν τρόπο βιωματικό. Γι' αυτό και η επίδρασή του είναι ισχυρότατη.

Το σχολικό πρόγραμμα πρέπει να δώσει περισσότερο χώρο και χρόνο στα παιδιά να ξεδιπλώσουν, να εκφράσουν και να κατανοήσουν τα ταλέντα και τις

ικανότητές τους. Και δεν αναφερόμαστε, ασφαλώς, στα γνωστικά ή μαθησιακά ταλέντα, αλλά στα άλλα, τα ακόμα πιο σημαντικά, τα ταλέντα που θα σε βοηθήσουν να ζήσεις και να δημιουργήσεις. Την ικανότητα να κάνεις φίλους, να αγαπάς, να ανακαλύπτεις, να είσαι δυνατός και ακέραιος, να χτίζεις ή ακόμα και να γκρεμίζεις. Γι' αυτό τα σχολεία πρέπει να τους δίνουν τη δυνατότητα να πειραματίζονται –ακόμα και αποτυγχάνοντας επανειλημμένως– δίχως το άγχος της επιτήρησης και της αξιολόγησης. Μόνο έτσι θα μάθουν να εξερευνούν και να τολμούν, να δημιουργούν χωρίς να φοβούνται.

- **Ένα βιβλίο, ένα θεατρικό έργο, ή ένας δίσκος; Ποιο είναι το επόμενο σας βήμα;**

Αυτή τη στιγμή ηχογραφούμε ένα νέο CD με τις μουσικές από τις θεατρικές μας παραστάσεις: «Δυο ξεροκέφαλες κουτάλες» και «Μίλα & Σουτ» ενώ ταυτόχρονα ετοιμαζόμαστε για τη νέα θεατρική χρονιά, με ένα νέο θεατρικό έργο και μια σειρά μουσικών παραστάσεων.

<http://www.maxmag.gr/synenteukseis/angelos-angelou-ke-emi-sini/>